

هه قايه ته تا قانه كه ي دايم

ئه ديب نادر
(بريتانيا)

سالي دووهه زار و چوار بوو كه كتيبه كه ي ئيچ. جي. ويلز، "ماشيني كات"م له دوكانی دهستی دووه خيړخوایيه كه ي بلاك ستوك رۆد به پاوه نديك كړي، خو كتيبه كه ي رۆبنسن كرۆسو ي دانيال ديفویش له ناو رةفه ي كتيبه كاندا جیي بو خوی گرتبوو، وه لئ ئوم نه كړي، ئه گهر بكرئ له خوځم بپرسم بوچی؟ ئه وه رةنگه وه لامم بو خوځم ههر ئه وه بيت بلیم: چونكه من به كرده وه سی سال بوو وهك رۆبنسن كرۆسو ده ژيام و ده مويست هه ليك، يان بابلیم كه شتيه كم له ئاسوكانی ئم ده راي تاراوگه به دا لي پهيدا بيت و بمگيرتته وه.. "ماشيني كات"يش ئه وه كه شتيه بوو له ئاسوكانی ئه وه خه موكيبه وه لیم ده ركه وت كه ده راي تاراوگه دايم و ده ره م خوی پئ ده رازانده وه، ئه وه كتيبه ههر بو خوی ماشينیكي دانسقه ي ئه وتو بوو ههر تا قه وشه يه كي، چهند مه تریك، يان چهند كيلومه تریك، منيان بو دنيای تاسه و ئاره زوويه كي بئ ئامان ده گيرايه وه، ئه وه تاسه و ئاره زووه ي كه چه شني پشيله يه ك، به قه پالتيكي ميهره بان ملي ده گرم و به سه ر ديواره كانی حوت مه مله كه تدا ده بيردم، تا وهك له ژياندا، جاريكي تر چاوم له وي بكرتته وه، له وي به يه كجاري روون بيتته وه. به لئ، وهك به چكه پشيله يه كي تازه له دايبووي چهند رۆزه، له وي، له و دنيای دووره چا و ئاوه لا بكه مه وه كه هاوكات دنيايه كه، يان دنيايه ك بوو، هه م له بوته ي خه ياليشدا و هه م له تانووي راستيشدا خوی له قالب دابوو.

ئم كتيبه نيوداشته، له هه ندي شوينيدا تووري هه لده دامه نيو كووچه و كوژانگه ليكي سه ير و عاجباتي، سه ره تا كه به ناوياندا ده گه رام، ئاوا خوځم ده واند: ئه مه گه رانه وه يه بو ساله كانی ترس و راكردن، ئه و سالانه ي كه نه يانده هيشت به گه نجی ئاشنا بم، چيژ له چركه ساته گه وه ره ئاساكانی وه رېگرم، نازانم ئم كتيبه جادووي لئ ده كردم، يان من هيشتاكن

نەمتوانیبوو خۆم لەو شوێنە بەلەسه بکەم که وهک فاق و تهله گرتبوومی و لی نه ده گه را له دهستی رهها بم، سهیریبه که ی له باوه به دهر بوو، جاروبار ته مەنی له بیر ده بردهوه، ههستم ده کرد هیشتا ساله سپیبه کانم ته شریفیان نه هیناوه و له ساتی له دایکبوونهوه نزیکترم وهک له وهی له ساتی مردن نزیک بوومهوه. جاروباریش: وهک نه وهی رۆلی په ره شووتیک ببینیت و له فهزایه کی به رفراوانه وه بمخاته ناو شووتیکی نهوتوی وا که له هه مان کاتدا دیاریشه و نادیاریشه.

چوار.. چوار.. چوار..

ئهو دهمه و عهسه، چهند که ره تیک ته ماشای سه عاته دیواریبه کهم کرد، هه لبه تا به دهم په ره هه لدا نه وه وه تیهلی چاوم ده گرت ته سه عاته که و ههر جار هیش وام ده زانی میله که وهک شمشیره که ی دیوکلیس له سه ر ژماره چواردا گیر سا بووه وه، که چی دیقه تدان پاشگهزی ده کردمه وه و ههسته که می له شهرم ده گه وزاند، نه خته تووره بوونیک داوین گیرم بوو، تفتیکم له سه عاته که کرد.. ناخر من قهت نایه ته بیرم ناوا تووره بوویم، ده توانم بلیم من له هیچ شتیک تووره نه بوومه، بۆیه لهو کاره ی خۆم تینه گه یشتم و واقورمانیک دالده ی دام.. چوار چوار چوار.. ئەم ژماره یه ژووره که ی ته نییه وه، نه یده ویست ده ست له یادم هه ل بگرت، توژیک هیدمه دایگرتم، به لام ئه و سه عاته نه فره تیبه، سه عات نه بوو، به لکو چیلکه یه که بوو ده ستیکی لاسار و بزۆز له ناوه زم وهری ده دا و هه جمانی لی هه لده گرتم. به نه عه لت بی له به رانه رم بوو، چی بکه م؟ رۆیشتمه ژووری خه و ته نه که م و گه یشتمه ئەم دهسته واژیه: "ئینجا گومانه سه خه لت که ره کان دهسته و یه خه م بوونه وه، داخۆ بۆچی مۆرلۆکه کان ماشینی کات-که ی منیان بر دیوو؟" و فاقئاسا بالنده ی نیگاکانی گرتم. وهک پله ی ئه و ساردیبه ی زستانی جه مسه رتکی دووریش رایان گرتم که ده توانم بلیم ئەم که سیره بوونه ئه و تامه یان پخ به خشییم که جارنا جار شریقه ی یاده وهری ده یچۆرینیت ته ناو ده ماره کانی گیامه وه. یه که م جار که ناویم له دیواره که ی به رانه رم دایه وه، رووتوقوت بوو، به لام که سه ره له نوێ سه رم هه لپریبه وه، تارمایی سه عاته که ده رکه و ته وه، وهک بلتی نه فسوونیتکی ناوازم لی بکات، دیار بوو، دیاریش نه بوو. له وه دلگران بووم که ژماره چوار شوینی خۆی

به چی نه هیشتبوو، به خۆم گوت: ئه ی دهستم بۆ خالیبه، کتیبه که چی لیها ت؟ کتیبه که بووبوه ماشینی کات و وهک بلتی له شوینیتکی گه رم گه رمه وه، یان له دۆزه خیتکی سارده وه گه یشتبمه شوینیتکی دیکه. شه مالیکی ئاره ق ره وینه ره وه لیی دام و په بییم به وه برد که ئەمه ئه و شوینه یه که زۆرجار وهک گه رده لولولیک وردوخاشیی بیرکرنه وه و خه یالم بۆ لای خۆی راپیچ ده کات و ده بیات، ده بیات و ده یشزانم وهک خه ونیک وایه، خه ونیک که وهک چاوترووکانیک ته مەن کورته و درپژه ناکیشیت، که وهک مووی ناو ماستیش له ناو خه وه کانم خۆی ده رده کیشیت، هه ست به مایه پووچیبه کی بپرا ده ده که م، گه یجه که ی ئومیدی ناخم ریکۆردی پتچه وانه ده شکیتنی، ده که ومه شوینیک. وردوخاشیم چیدی وردوخاشی نییه. لیته: شته کانی یاده وه ریم به رجه سته ده بنه وه، یان شته کان به ر له وهی له یاده وه ری به نه خشیتن ده رده که ونه وه، شته کان نازارم ده دن، سه رشکان، دلشکان و شکانه کانی تریش... کۆلانه کان ختووکه ی ئاره زووی قاچه کانم ده دن، به ر له وهی شه قاوه کانم تاو بده م، به ردیک ده گرمه هه وشه یه کی ناشنا، له ده رگا که وه، عه له درپژ دیت ته ده ری، مه وداکان پر ده بن له سه رسامی: پتی ده لیم: ده لیتی رۆژتیک له عومرت تینه په ریوه، ئه ویش لۆمه بارانه لیم ورد ده بیته وه و هه مان شتم پی ده لیت. پیم هه رس ناکریت. خۆم ده دوینم: یانی چی؟ یانی ئیمه هیشتا هه ر گه نه چین؟ زه حمه ته ئەمه وهک باوه ر بچه سپیت، به لام به هه شتاو به رنامه یه کی سه ریپی داده نیتین. کات هیشتا گره وی لیمان نه بر دۆ ته وه، په نه ره یه کی ئه فسووناوی سه رمان پی هه لده بریت، ئه وه په نه ره پیرۆزه که ی ئوم مه جیده، ئه و په نه ره یه ی ده بوو له کوره وه بمانکات به پیوا، که چی مخابن! شار ده بیته کیژتکی نایابی نه وتۆ نیگاکانمان به بالای خۆیدا ده دووریت ته وه، ئیمه ییش گۆرانی: ئه نگوستت ده رزی زولفت خه یاته ی بۆ ده لیتین. بارانیتکی به سته زمان ده که ویت ته بارین، ئیمه ته ر ناکات، وه لی زه وی ده کاته جه سته یه کی خنکاو، ئیمه ییش هه ر ته نیا ئه وه مان له ده ست دیت ته ماشای بکه یین. کۆلانه کان باوه شن، باوه شی گه رموگوین و به دوای خۆباندا راپیچمان ده که ن، بۆ هه ر کوئی ده چین، له هه ر کوئی سه یری سه عات ده که یین، سه عات هه ر چوار نیشان ده دات، به کۆتایی جاده که ی

شاترلوو، ئەو جادەبەھەي حەمام عەلى بەگ دەكە ویتە سەرى، پىن ھەلدەگرین، گۆرستانەكەي تالیپ تەپپە نیگاگانمان تۆزای دەكات و بەر لەوہی بگەینە پیتچەكەي دەستە راستی شەقامی جمہوری، مامۆستا عەبدوللا سەراج بەرەو پیرمان دیت، زۆر سەرسامانە پیمان دەلتیت: ئەو ھیشتا نەپۆشتوون؟ ئەي من نەموت خۆتان لەم بارانە نارەسەنە دەرباز بکەن؟ ئەي من نەم..

ئیدی نازانم عاشقین، یان سەرخۆش..

بەر لەوہی بەرەو کتیبخانەكەي ئاسۆ شۆربینەوہ، لە پیتچەكەدا، وەك ھەمیشە، حسین میسری و سەعید كاكەیی سەرقالی دەمەتەقەییەكەي شانۆییانە بوون سەبارەت بە پڕۆقەكانی "ترتی رتوی"، كە تاییەت بە مندالان بوو، لەوئ قەدەرێك لە تەکیان راوەستاین و ھەندیک سەرم نایە سەریان، بەلام ھیچ دەمەقالەكەي لێ سەوز نەبوو، پاشان میھرەبانانە بۆ جەنەرال پڕۆقەكەي رۆژی پینچ شەممەیان داوەتیان كردم، لەوئوہ داگەرانیە خواروہ، ئینجا چووینە ناو "ئاسۆ" و نەختیک چاومان بە کتیبەکاندا گیترا و ئەو دەمەي كە دەمانویست ئەوئ بەجئ بیلین، كاك جەبار لە ژئیر میزەكەي بەردەمی، کتیبیكی بچكۆلانەي خستە ناو ھەفتەنامەكەي ھاوکاریبەوہ و وتی: كاك فەخرەددین چوار سەد و بیست و پینچ فلسمان بەدەرئ، منیش ھەفتەنامەكەم كەردەوہ"نالەي جودایی- یەكەي ھیمن"م تیدا بینی، وامزانی بە بەلاش دەمداتی، پارەكەم دایئ و دەرچووین. لەوئوہ پەربینەوہ، بەرەو "گازینۆ نەسر"سەرکەوتینە سەرەوہ، پیشانگای شتوہكار "سوعاد ستار"ی تیدا نمایش كرابوو، تابلۆ تاریك و خەلووزناساكان بئ ترووسكایی بوون، ھەندیک مشتومرم لەگەل كاك سوعاد كرد و نەگەیشتمە ھیچ ئەنجامیک، ئینجا بوو بە مشتومریكی گەرموگور، من نەمتوانی شتوہكەي قبوول بكەم، كەچی "ئەیبوب شەریف"باسی ئەوہی دەكرد كە ئەمە شتواریكی تەعبیریبە و گشت تابلۆك بە مانایەكی پەردەپۆشكراو دووگیانە، راستییەكەي، دەمتوانی درك بە قوولییەكانیان بكەم، بەلام دانم پیتیاندانە دەنا، دەمویست خەلك بخرۆشین، ھەستم دەكرد بۆ من تابلۆكان بەیەك دەچن، چۆن گومەزی مزگەوتەكان ھەر ھەموو ھاوشیوون، ئە ئاوا، بۆبە پیم گوت: نەدەبوو پلئیتەك لەناو ئەم ھەموو شەوہدا تیشك بداتەوہ، خۆ

لەم ھەموو تاریكاییەدا چا و چا و نابینیت، پاشان مشتومر ھەر بەردەوام بوو، عەلەدرئیش، وەك ھەمیشە ھەولئ دا شتەكان بە ئاراستەكەي فەلسەفیدا بەریت، بەلام بۆی نەچووہ سەر، ئیدی ئەو كەشووہەوا بارگاوئیەمان بەجئ ھیشت و لیمان دا رۆشتین. ھەموو كۆلانەكان گەرانی، لای مەزاتخانەكە عەلی وتی: با سەریك لە باوكت بەدەین، من پتویستم بە سپرایەكی خۆلەمیشی ھەبە، رەنگە لای ئەو دەست بكەوئت، چووینە لای، ھەر بە خووخدەي جارانی خۆی، وەك ئەوہی پارچە شیرینیبەك بئت و میش و مەگەز تیتی ورووكابیت، دەوری جمەي دەھات، پتەكەنن خانەكەي ئەوتۆی دامەزاندبوو ئەوسەری دیار نەبوو، ھەر كە لە چاوەكانی دەرکەوتین، ھاواری كرد: ھا كرماشانی. كەلەشیر كرماشانی چۆنی؟ عەلەدرئیش وەك ئەوہی چاوەروانی شتییكی دیکەي لئ بكات، دەنگی لیوہ نەھات، ئیتر باوكم دەستیكی بە سمیلە زلەكەیدا ھینا و بە پیتچەوانەي گرژ و مۆنی و كەمدووئیەكەي مالموہی، پووخواشە و گالتەجارانە وتی: وت بە دایكت؟ وت بە دایكت سەروپتییەكمان بۆ بكات و دوو پیمان بۆ ھەلبگرتت؟ ئیتر ناگەھان ئەو دەرووبەرە بوو بە شایلوغانی پتەكەنن، من زۆر تەریق بوومەوہ، بەلام عەلەدرئ، ئەگەرچی دەیزانی باوكم لە دەروہ ئەو گالتە بئ حەدد و سنوورانەي بئ مەبەست بوون، وەلئ لە ناخەوہ وەك كەفوكوئلی قاوہ ھەلچوووبوو. ساتیک بئ دەنگی حەپەسانی پئ بەخشین و ئیدی وەك دوو دز قەلفرمان بۆ كرد و ئەویمان بەجئ ھیشت. پاش ئەوہی نەختیک دلیم دایەوہ، لئخنیبەكەي رەوئیەوہ و بەلای حەسیرەكەدا، بەرەو پریادی شۆربوئیەوہ، دوو رۆژ بوو ئازاد شەیدا دیار نەبوو تاسەمان دەكرد و دەبوایە ببینین، ئیتر نازانم دواتر لەوئوہ بۆ كوئ چووین، بەلام ئەوہ دەزانم كە راوہستان بەرۆكی نەگرتین، ھەر رۆشتین و رۆشتین، ھەستم كرد ئەم شارە گەنجیمان نادانە دەم ھیچ رەوت و تەوژمیك، گەنجیمان ھەر تیدا دەمینیتەوہ، گەنجیمان مسۆگەر لەوودا پارئزراوہ، ئینجا بە بئ ئەوہی ماندوو بووبین بە لای سینەما «خەبیام»دا لئژیوئیەوہ و بەسەر پردهكەي سەرخاسەدا ملی كۆرنیشمان گرت و بەرەو لای قوتابخانەكەم، ناوہندیی باوگورگور پەربینەوہ، دەبوایە ھیدمەكەي قوول دامبگرتت، بەلام چاوم لەسەر

په نجه ره کانی گیرسانه وه، ته نانهت یهک شووشه ی ساغ چییسه پییانوه نه مابوو، بیدهنگ به هه ورازه که دا هه لگژاین، له سهر پرده بچکولانه که وه، به لای چه پدا خوار بووینه وه، له قه برستانه که وه، به هه نگاوی سووک، سووکت له کیشی ئه و په پوله پایبزه ی که شوینه کان گه مه ی پیده کن، لیژ بووینه وه و به ره و ته پسه ی مه لا عه بدوللا، ئه و شوینه ی که لیبه وه ئه م گه شته پیاده یه مان دهستی پی کرد، گه راینه وه. هه ر که نزیک بووینه وه، یه که وراست دهنگی دایکم منی کرده وه به مندالیک و که و تمه ناو دورگی تاقه هه قایه ته کاریگه ره که یه وه هه قایه تی "بللیکی دلشکاو"، گویم سه ره له نوی پرپر بووه وه له م هه قایه ته، وه ک ئه وه ی شتیکی سه سیر روودات، ته ماشای سه عاته که م کرد، سه عات چوار بوو، هاوکات به یه کمان گوت: کوپرا کات زه فیری پی بردین؟ ئه م دهسته وازه یه هیتزیکی جادویی هه بوو، وه ک هوکسه پوکه سی جادو و گه ریک و ابوو، هیچ شتیکی له ده ورو به رم دیار نه ما، کتوپر گویم له دهنگی قازقازه بوو، داره کان ره نگی خویمان ته کاند، دنیا به ته واره تی خوئی له توژی خوئه میش وهدا، تاق و ته نیا خویم به دی کرد، نه عه له درتیز، نه ته پسه ی مه لا عه بدوللا، نه دهنگه که ی دایکم، نه هه قایه ته تاقانه که ی و نه شار و نه ئه و دنیا به یش چیدی له بهر چاوم دیار نه مان، که پیسه کانم تیبدا جی ئه ته ری کوئی خویمان هه لده گرته وه، هه ستم کرد سیبه ری من جارتیکی تر ناکه ویتته سهر ئه رزی ئه م شاره، ئه و شاره ی که پارتیزگاری له گه نجیم کردبوو، ره وی بووه وه، بوشاییه خوئه میشاییه کانی هه ر ته نیا دهنگی ئه فسوونایی قازقازه تزییان کرد و سیبه ره کانیشی بایه کی بی یاده وهری له گه ل خویدا ده بیردن، له ناکا و کتیه که له ده ستم په پدا ده بیته وه، چاوه کانم به سه عاتی سهر دیواره که دا هه لده شاخیت، میله که له سهر سه عات چواردا به قه تیسسی ده بینم، تفتیکی لی ده که م و لاپه ریه که هه ل ده ده مه وه، لاپه ریه ی کو تاییه: ئاوا دوا دیری ده بینم: یان دوا دیری وای لی دیت: "گه شتیاره که ی کات بهر له - سی سال - دیار نه ما. ئیستا ئیدی هه موو که سیک ده زانی که ئه و هه رگیز نه گه راپه وه".

ئیتتر دای ده خه م بیرده که مه وه، بیرکردنه وه وه ک په نجه ره یه کی هه ل ماوی بی لی دیت، بو ساتیکی که مخایه ن روون ده بیته وه: ئه و هه موو ساله ی دوور له کو لانه که ی

جارانم هه میشه هه ستم به وه کردوو که شتیکی بزر کردوو، هه میشه هه ستم کردوو که بکه ومه وه ناوی، ئه و هه ستم وه ک شله یه ک ده بی به هه لم و دیار نامیتنی، به لام ئیستا، ئیستا پاش ئه وه ی پشیلهی بیره ودریبه کان، به قه پال ملی تاسه و ئاره زوو کانی بینینه وه م به سهر دیواره کانی جهوت مه مله که تدا ده بات و ده مگه یه نیتته وه، هه ست ده که م ئه و هه سته شله ئاسایه م ناپاکی لی کردوو. ئیتتر په ی به وه ده به م که برژانگی چاوه کانم چه شنی گژوگیای سه ره له به یانی به دلۆپه ی ورد ته ر ته ر بوونه.

ئه یلرولی ۲۰۱۶: هه ولیر